

Arrest

**nr. 340 008 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 8 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 10 december 2023 binnenkwam, diende op 12 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 maart 2023 werd verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland.

1.3. Op 26 augustus 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 augustus 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/12/2023

Overdracht CGVS: 20/12/2023

U werd op 11 juli 2025 op het Commissariaat-generaal (CGVS) gehoord van 14.16 uur tot 16.39 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Violette MEESEN, loco Meester Gaëlle JORDENS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Khan Younis. U ging naar school tot de tweede graad van het secundair onderwijs. U werkte in Gaza als kruidenverkoper en in de bouwsector, waaronder het leggen van tegels.

U verliet Gaza op 29 september 2022 omwille van de algemene onveiligheid en uw slechte economische situatie. U reisde via Egypte naar Turkije, waar u zo'n tweeëneenhalve maand verbleef. U bereikte het Griekse eiland Kos op 10 december 2022 en verzocht er om internationale bescherming. U verbleef in een kamp op Kos totdat u erkend werd als vluchteling op 15 maart 2023. U reisde vervolgens door naar Athene en vond er onderdak in een jeugdhuis of appartement. U had wisselende tewerkstellingen in de bouw, zoals verven en gipswerken, waarmee u net voldoende verdiende om uw huur en voeding te betalen. U werkte een maand voor een Albanese man die u als verloning 1000 euro beloofde, maar dit later niet wou uitbetalen.

Op een dag in augustus of september 2023 viel de politie binnen in het appartement waar u verbleef. Zij vielen u en de andere aanwezigen aan en u werd daarbij verwond aan uw linkerschouder. Vervolgens bracht de politie jullie naar een politiekantoor, waar jullie twee of drie uur werden vastgehouden. U ging naar het ziekenhuis om uw schouder te laten verzorgen maar door de taalbarrière werd u er niet geholpen.

U verliet Griekenland op 10 december 2023 en vloog naar België, waar u diezelfde dag aankwam. U verzocht in België om internationale bescherming op 12 december 2023.

U kan niet terugkeren naar Griekenland omdat u er geen werk vond en u er zich onveilig voelde.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Griekse verblijfsvergunning, uw Griekse paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijnse paspoort, uw geboorteakte en uw UNRWA family record.

B. Motivering

U maakt onvoldoende concrete elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. U verklaart dat u een probleem met uw tenen heeft waardoor u pijn heeft als u voor lange tijd rechtstaat. U legt geen documenten neer om uw verklaringen hieromtrent te staven, neemt geen medicatie en verklaart in België nooit medische hulp te hebben gezocht, voor eender welk probleem (NPO, p. 3, 11). Het CGVS merkt ook op dat u geen kwetsbaarheden heeft aangegeven bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde geen bijzondere procedurele noden te hebben (Registratie VIB d.d. 12.12.2023; Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 18.12.2023). Bij de DVZ gevraagd of u persoonlijke problemen van medische of psychologische aard ondervond antwoordde u "niet echt" en stipt u enkel pijn aan uw linkerschouder aan (Bijkomende Vragen M-status Griekenland d.d. 18.12.2023); voor het CGVS zegt u dat uw schouder actueel in orde is en u een maand na het incident geen pijn meer voelde (NPO, p. 11).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Documenten 1 en 2; Aanvraag derde landen d.d. 01.02.2024; Eurodac Marked Record d.d. 13.12.2023). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO, p. 8-10).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten

uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het CGVS is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar

statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het CGVS heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het CGVS is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het CGVS besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming een incident meemaakte waarbij de Atheense politie binnenviel in uw appartement, zij u sloegen en u enkele uren werd vastgehouden op het politiekantoor, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u inconsistent bent over de verwondingen die u bij dit voorval opliep. Voor het CGVS verklaart u initieel dat u helemaal geen verwondingen opliep (NPO, p. 10). Bij de DVZ verklaarde u op 18 december 2023, dus zo'n drie of vier maanden na dit voorval, pijn te hebben aan uw linkerschouder sinds u geslagen werd door de politie (Bijkomende vragen Mstatus Griekenland d.d. 18.12.2023).

Voor het CGVS gewezen op uw verschillende verklaringen past u uw eerdere verklaringen aan en zegt u dat uw schouder een week gewond was (NPO, p. 11). Gevraagd of uw schouder na een week genezen was zegt u dat het geleidelijk genas en dat u een maand pijn had aan uw schouder (NPO, p. 11). Uw wisselende verklaringen over de verwondingen die u bij deze aanval door de politie zou hebben opgelopen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. U verklaart geen andere problemen te hebben gehad met de politie (NPO, p. 10, 11). U ondernam bovendien nooit stappen om deze vermeende aanval en aanhouding aan te klagen bij de Griekse instanties (NPO, p. 10). Indien de (hogere) Griekse autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de vermeende feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit het dergelijk handelen – hoe laakbaar ook – van individuele agenten niet zonder meer besloten kan worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en onderdak voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwendingheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Nadat u het opvangcentrum in Kos verliet reisde u door naar Athene. U vroeg rond bij andere Arabieren of zij een woning voor u hadden en vond op die manier onderdak bij een jeugdhostel (NPO, p. 12). U zocht op dezelfde informele wijze naar werk en vond wisselende tewerkstellingen in de bouw, waarmee u zo'n 200 tot 300 euro en uitzonderlijk 500 euro per maand verdiende (NPO, p. 12, 13). Met dit loon kon u in uw huur en onderhoud voorzien (NPO, p. 13). U werkte een maand voor een Albanese man die u als verloning 1000 euro beloofde, maar dit later niet wou uitbetalen.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U heeft zich op geen enkel moment tot de Griekse overheid gericht voor ondersteuning in uw zoektocht naar werk en u verklaart geen interimkantoren te hebben gevonden (NPO, p. 13). Gevraagd of al uw tewerkstellingen ongereguleerd waren antwoordt u dat al het werk in Griekenland illegaal is, ook voor de Griekse mensen (NPO, p. 13). Door zwartwerk te verrichten, viel u buiten het wettelijke beschermingskader, waardoor u het risico liep op misbruik door werkgevers en het risico op onderbetaling vergrootte. Tevens ondernam u geen ernstige pogingen om het Grieks te leren. U zegt dat u het een beetje leerde via het internet en op straat, maar probeerde geen lessen te volgen (NPO, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt dat het gegeven dat u er in Griekenland niet in slaagde om legaal en duurzaam werk te vinden dan ook voornamelijk het gevolg is van uw eigen keuzes om geen gebruik te maken van de rechten en voordelen die verbonden zijn aan het vluchtelingenstatuut in Griekenland.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland zelfredzaam was. U kon een advocaat contacteren die u tegen betaling hielp om de procedure te doorlopen om uw Griekse documenten te verkrijgen (NPO, p. 9). U kon op praktische en financiële ondersteuning rekenen van uw neven in België (NPO, p. 6, 7, 9, 12). In Kos verbleef u in een opvangcentrum en in Athene verbleef u tot uw vertrek naar België in een jeugdhostel (NPO, p. 12). U vond meerdere tewerkstellingen in Griekenland waarmee u in uw onderhoud kon voorzien (NPO, p. 12, 13). Dat u zelfstandig bent komt eveneens terug in uw reisweg. Zo regelde u zelf uw vertrek uit Gaza en kon u een verblijfplaats vinden in Turkije (NPO, p. 8, 9). U spreekt naast Arabisch ook een beetje Engels en Nederlands (NPO, p. 6). In België vond u meerdere tewerkstellingen door u in te schrijven bij een arbeidskantoor (NPO, p. 3).

Verder kan erop gewezen worden dat u in Griekenland over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Griekse reispas beschikte (NPO, p. 4, 5, 9), documenten die u overigens nog in uw bezit hebt: u legde tijdens het persoonlijk onderhoud uw Griekse reispas neer en verklaarde dat uw Griekse verblijfsvergunning zich ergens in uw woning bevindt (NPO, p. 4, 5). Uw bewering dat u in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte (NPO, p. 9) kan niet worden weerhouden. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het CGVS is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de

gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Dat u geen pogingen ondernam om uw AFM te regelen, volgens u omdat niemand u erover vertelde (NPO, p. 9), wijst wederom op uw gebrek aan intentie om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen, daar het aan verzoeker toekomt de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te kunnen doen gelden, *quod non in casu*.

Het CGVS wijst er verder op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren en werpt slechts op dat niemand met u over dit document sprak (NPO, p. 9). Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; *Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)* van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Wat betreft uw mogelijkheden om een beroep te doen op medische hulp in Griekenland, wordt eerst gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de medische hulp die u in Griekenland zou hebben ontvangen. Bij de DVZ verklaarde u dat u naar het ziekenhuis ging en er een foto van uw schouder werd gemaakt, maar dat u daarna geen verdere uitleg of opvolging kreeg (Bijkomende vragenlijst M-Status Griekenland d.d. 18.12.2023). Voor het CGVS zegt u dat het ziekenhuis helemaal niets deed (NPO, p. 11). Gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen ontkent u slecht uw eerdere verklaringen bij de DVZ (NPO, p. 11). Verder stelt het CGVS vast dat u slechts beperkte pogingen heeft ondernomen om in Griekenland medische hulp te krijgen. Zo ging u eenmalig met een vriend naar een ziekenhuis, waar u niet geholpen werd omwille van communicatieproblemen (NPO, p. 11). U liet het hierbij, en ging niet opnieuw naar een ziekenhuis of naar een huisarts, volgens u omdat het toch niets zou opleveren (NPO, p. 11). Zoals eerder werd toegelicht had u in Griekenland zelfs zonder AMKA toegang tot openbare ziekenhuizen.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het CGVS van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet bij machte om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteits- en reisdocumenten betreft – u legt kopieën van uw Palestijnse identiteitskaart, uw Palestijnse paspoort en uw geboorteakte neer (documenten 3, 4 en 5) – dient vooreerst te worden gesteld dat noch uw identiteit, noch uw Palestijnse nationaliteit in deze worden betwist. De UNRWA family record (document 6) heeft betrekking op de situatie van u en uw gezin in Gaza en is als dusdanig niet pertinent in de beoordeling van uw vrees t.a.v. Griekenland. Verder legt u uw Griekse verblijfsvergunning en uw Griekse reispas neer (documenten 1 en 2) neer. Dat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet en dat u door de Griekse autoriteiten verscheidene (verblijfs)documenten werden uitgereikt staat in deze beslissing geenszins ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 4 van het EU-handvest;
- Artikelen 2 en 3 van het EVRM;
- Artikel 33 van de Richtlijn 2013/32/EU;
- Artikel 20.3 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, §5, 48/9 en 57/6, § 3, lid 1, 3°, van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De gelijkheids-, vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginselen en de onderzoeksplicht.

Na een theoretische uiteenzetting, wijst verzoeker op de bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde en de daaruit volgende procedurele noden.

Verzoeker wijst hierbij op het psychologisch lijden dat volgt uit de humanitaire catastrofe in Gaza en de onzekerheid omtrent het lot van zijn familieleden. Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

Vervolgens wijst verzoeker op de algemene precaire situatie in Griekenland. Verzoeker benadrukt hierbij dat hij geen AMKA heeft. Verzoeker haalt onder meer rapporten van AIDA, RSA en OSAR aan.

Verzoeker verbleef na zijn erkenning gedurende bijna één jaar in uiterst precare omstandigheden. Hij had geen duurzame toegang tot de arbeidsmarkt, geen sociale of financiële ondersteuning en geen effectieve toegang tot gezondheidszorg. Tijdens zijn verblijf in Athene verbleef verzoeker voornamelijk in een jeugdhostel in de regio Acharnoon, waarvoor hij 100 tot 110 euro per maand betaalde. Verzoeker ervaaarde ook periodes van dakloosheid. Zijn inkomen bestond enkel uit occasionele jobs in de bouwsector in het zwart, waarbij hij maximum 500 euro per maand verdiende. Hij werd bovendien het slachtoffer van uitbuiting. Bovendien bevestigde verzoeker dat de taalbarrière een bijkomende, haast onoverkomelijke hinderpaal vormde. Hij begreep geen Grieks en onvoldoende Engels om zijn rechten te doen gelden of om elementaire administratieve stappen te zetten.

Voorts verklaarde verzoeker dat hij in augustus of september 2023 het slachtoffer werd van een gewelddadige politie-inval in het appartement waar hij verbleef. Hij werd samen met zes à zeven anderen gearresteerd, in de boeien geslagen en gedurende enkele uren vastgehouden op het politiebureau. Daarbij liep hij een schouderblessure op die hem gedurende weken pijn bezorgde. Zijn poging om medische hulp te krijgen mislukte volledig: door de taalbarrière kon hij in het ziekenhuis niet begrepen worden en ontving hij geen enkele behandeling. Verzoeker heeft verder verklaard dat hij geen klacht heeft ingediend uit vrees voor represailles en omdat hij geen vertrouwen had dat de politie hem bescherming zou bieden.

De vermeende zelfredzaamheid van verzoeker dient ook te worden gerelativeerd daar verzoeker beroep moest doen op een externe advocaat om zijn rechten te doen gelden. Bovendien kreeg hij maar beperkte steun van zijn neven en werden zijn reizen betaald door zijn familieleden. Vandaag beschikt verzoeker niet langer over enig netwerk in Griekenland.

Tot slot verklaarde verzoeker dat hij zich “*altijd vreemd voelde*” in Griekenland, dat hij niet kon slapen en dat hij zich volledig geïsoleerd ervoer. Zijn psychische belasting werd bovendien verergerd doordat hij tijdens het gehoor aangaf sinds twee weken geen enkel nieuws meer te hebben ontvangen van zijn familie in Gaza, die onder uiterst precare omstandigheden in tenten leeft.

Wat zijn vermeende tegenstrijdige verklaringen betreft op het vlak van gezondheidszorg, stelt verzoeker te eerst te hebben verklaard verzoeker dat hij in het ziekenhuis een foto van zijn schouder had laten nemen, maar dat hij daarna geen enkele uitleg of behandeling kreeg. Voor het CGVS heeft verzoeker verklaard dat het ziekenhuis helemaal niets deed. Deze twee verklaringen zijn in werkelijkheid niet tegenstrijdig, maar complementair. Tijdens de consultatie met zijn raadvrouw in het kader van dit beroep verduidelijkte verzoeker dit punt uitdrukkelijk: volgens hem kan men niet spreken van “*medische zorg*” wanneer enkel een foto wordt gemaakt zonder dat daar enige behandeling, medicatie of therapie op volgt. Medische zorg impliceert effectief verzorgd worden — bijvoorbeeld door het aanleggen van een verband of brace, het voorschrijven van geneesmiddelen of het doorverwijzen naar een specialist. In zijn beleving heeft hij dus terecht geantwoord dat hij geen medische zorg had ontvangen, omdat de foto op zichzelf geen enkel curatief of ondersteunend effect had.

Verder kan de bestreden beslissing verzoeker niet verwijten dat hij geen bijkomende pogingen ondernam om medische hulp te krijgen. Verzoeker verklaarde dat zijn poging mislukte door de taalbarrière. Hij kon zich in het ziekenhuis niet verstaanbaar maken en kreeg bijgevolg geen enkele uitleg of behandeling. Het is niet realistisch of redelijk om te verwachten dat een erkende vluchteling, zonder AMKA, zonder kennis van het Grieks of Engels en zonder netwerk ter plaatse, herhaaldelijk ziekenhuizen zou kunnen bezoeken of een huisarts raadplegen. Dat hij na deze eerste poging geen verdere hulp zocht, weerspiegelt geen gebrek aan wil, maar wel een objectieve onmogelijkheid om toegang te krijgen tot effectieve gezondheidszorg in Griekenland.

Uit alle voorgaande elementen blijkt duidelijk dat de verzoeker gedurende de twaalf maanden van zijn verblijf in Griekenland – waaronder acht maanden waarin hij erkend was als begunstigde van internationale bescherming – voortdurend in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie heeft geleefd.

Nog benadrukt verzoeker het risico dat hij loopt bij een terugkeer naar Gaza.

Verzoeker voegt het volgende document bij zijn verzoekschrift:

“*3. Joint Letter: Safeguarding Social Rights for International Protection Beneficiaries in Greece, 16 juli 2024, originele versie in het Grieks*”.

3.1.2. Op 24 november 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin de volgende landeninformatie wordt gevoegd:

- AIDA/ECRE, “*Country Report: Greece. Update 2023*” van 24 juni 2024;

- AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2024” van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van maart 2024;
- RSA, “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van april 2025;
- Europese Commissie, “Communication on the status of migration management in mainland Greece” van 4 april 2025;
- Cedoca, “COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior” van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.1.3. Op 27 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met een open brief waarin kritiek wordt geuit op het CEDOCA-rapport, “Grèce - aide aux migrants” van 19 november 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

3.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 15 maart 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 14 maart 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 9 mei 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1,

CEDOCA aanvraag derde landen van 1 februari 2024; Documenten, stuk 5, nrs. 1-2). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 15 maart 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.3.2. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*, gesteld dat:

- *“in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,*
- *“Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,*
- *“Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*
- *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;*
- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, *“QY t. Bondsrepubliek Duitsland”*, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel

risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen die door de partijen worden aangereikt, zoals een rapport van ULYSSE van juni 2024, informatie van UNHCR en een OSAR-rapport van oktober 2024, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Verzoeker slaagt er *in casu* niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

3.3.4. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

“U maakt onvoldoende concrete elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. U verklaart dat u een probleem met uw tenen heeft waardoor u pijn heeft als u voor lange tijd rechtstaat. U legt geen documenten neer om uw verklaringen hieromtrent te staven, neemt geen medicatie en verklaart in België nooit medische hulp te hebben gezocht, voor eender welk probleem (NPO, p. 3, 11). Het CGVS merkt ook op dat u geen kwetsbaarheden heeft aangegeven bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde geen bijzondere procedurele noden te hebben (Registratie VIB d.d. 12.12.2023; Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ d.d. 18.12.2023). Bij de DVZ gevraagd of u persoonlijke problemen van medische of psychologische aard ondervond antwoordde u “niet echt” en stipt u enkel pijn aan uw linkerschouder aan (Bijkomende Vragen M-status Griekenland d.d. 18.12.2023); voor het CGVS zegt u dat uw schouder actueel in orde is en u een maand na het incident geen pijn meer voelde (NPO, p. 11).”

Verzoeker, een achtentwintigjarige man, maakt gelet op het bovenstaande dan ook niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker nog naar het mogelijke bestaan van psychologische problemen in zijn hoofde, maar blijft in gebreke om hiervan enige vorm van medische objectieve attestatie van neer te leggen.

Het betoog dat verzoeker “*zich vreemd*” voelde en niet kon slapen volstaat niet om tot een kwetsbaarheid te besluiten.

Waar verzoeker meent dat er in zijn hoofd een kwetsbaarheid bestaat omwille van zijn profiel en herkomst uit Gaza, benadrukt de Raad dat een bijzondere kwetsbaarheid dient te worden aangetoond middels concrete elementen, zoals medische objectieve attesten. Hoewel de Raad de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft erkent, merkt de Raad op dat er actueel geen medische en/of psychologische attesten voorliggen die verzoekers psychologische problemen staven. De algemene informatie die verzoeker aanvoert over de verhoogde kwetsbaarheid van Palestijnen in België, alsook de aangehaalde rechtspraak van de Raad over mogelijke bijzondere kwetsbaarheden van Palestijnse verzoekers is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofd van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.5. *In casu* benadrukt de Raad dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. De bestreden beslissing stelt hieromtrent terdege:

“Wat betreft uw mogelijkheden om een beroep te doen op medische hulp in Griekenland, wordt eerst gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de medische hulp die u in Griekenland zou hebben ontvangen. Bij de DVZ verklaarde u dat u naar het ziekenhuis ging en er een foto van uw schouder werd gemaakt, maar dat u daarna geen verdere uitleg of opvolging kreeg (Bijkomende vragenlijst M-Status Griekenland d.d. 18.12.2023). Voor het CGVS zegt u dat het ziekenhuis helemaal niets deed (NPO, p. 11). Gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen ontkent u slecht uw eerdere verklaringen bij de DVZ (NPO, p. 11). Verder stelt het CGVS vast dat u slechts beperkte pogingen heeft ondernomen om in Griekenland medische hulp te krijgen. Zo ging u eenmalig met een vriend naar een ziekenhuis, waar u niet geholpen werd omwille van communicatieproblemen (NPO, p. 11). U liet het hierbij, en ging niet opnieuw naar een ziekenhuis of naar een huisarts, volgens u omdat het toch niets zou opleveren (NPO, p. 11). Zoals eerder werd toegelicht had u in Griekenland zelfs zonder AMKA toegang tot openbare ziekenhuizen.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn verklaringen niet tegenstrijdig doch complementair zijn. De Raad acht de verklaringen van verzoeker echter niet voor interpretatie vatbaar voor *post factum* nuanceringen en treedt de bestreden beslissing bij.

Voor het overige herhaalt verzoeker dat hij geen Griekse of Engels sprak en niet over een AMKA beschikte. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

3.3.6. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 15 maart 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1: CEDOCA aanvraag derde landen van 2 februari 2024;

Documenten, stuk 5, nrs. 1-2). Verzoeker vertrok op 10 december 2023 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef nog geen 9 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

De bestreden beslissing motiveert in deze op pertinente wijze dat verzoeker beperkte stappen ondernam om zijn rechten te doen gelden, ook al beschikt hij duidelijke over de nodige capaciteiten om zichzelf staande te houden:

“Nadat u het opvangcentrum in Kos verliet reisde u door naar Athene. U vroeg rond bij andere Arabieren of zij een woning voor u hadden en vond op die manier onderdak bij een jeugdhostel (NPO, p. 12). U zocht op dezelfde informele wijze naar werk en vond wisselende tewerkstellingen in de bouw, waarmee u zo'n 200 tot 300 euro en uitzonderlijk 500 euro per maand verdiende (NPO, p. 12, 13). Met dit loon kon u in uw huur en onderhoud voorzien (NPO, p. 13). U werkte een maand voor een Albanese man die u als verloning 1000 euro beloofde, maar dit later niet wou uitbetalen.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U heeft zich op geen enkel moment tot de Griekse overheid gericht voor ondersteuning in uw zoektocht naar werk en u verklaart geen interimkantoren te hebben gevonden (NPO, p. 13). Gevraagd of al uw tewerkstellingen ongereguleerd waren antwoordt u dat al het werk in Griekenland illegaal is, ook voor de Griekse mensen (NPO, p. 13). Door zwartwerk te verrichten, viel u buiten het wettelijke beschermingskader, waardoor u het risico liep op misbruik door werkgevers en het risico op onderbetaling vergrootte. Tevens ondernam u geen ernstige pogingen om het Grieks te leren. U zegt dat u het een beetje leerde via het internet en op straat, maar probeerde geen lessen te volgen (NPO, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt dat het gegeven dat u er in Griekenland niet in slaagde om legaal en duurzaam werk te vinden dan ook voornamelijk het gevolg is van uw eigen keuzes om geen gebruik te maken van de rechten en voordelen die verbonden zijn aan het vluchtelingenstatuut in Griekenland.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland zelfredzaam was. U kon een advocaat contacteren die u tegen betaling hielp om de procedure te doorlopen om uw Griekse documenten te verkrijgen (NPO, p. 9). U kon op praktische en financiële ondersteuning rekenen van uw neven in België (NPO, p. 6, 7, 9, 12). In Kos verbleef u in een opvangcentrum en in Athene verbleef u tot uw vertrek naar België in een jeugdhostel (NPO, p. 12). U vond meerdere tewerkstellingen in Griekenland waarmee u in uw onderhoud kon voorzien (NPO, p. 12, 13). Dat u zelfstandig bent komt eveneens terug in uw reisweg. Zo regelde u zelf uw vertrek uit Gaza en kon u een verblijfplaats vinden in Turkije (NPO, p. 8, 9). U spreekt naast Arabisch ook een beetje Engels en Nederlands (NPO, p. 6). In België vond u meerdere tewerkstellingen door u in te schrijven bij een arbeidskantoor (NPO, p. 3).”

Het korte verblijf van verzoeker, gepaard met het voorhanden zijn van een hoge mate van zelfredzaamheid en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid, leidt tot de conclusie dat verzoeker geen ernstige poging ondernam om in Griekenland zijn leven op te bouwen. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker, al dan niet met behulp van overheidsinstanties en hulporganisaties, zich niet staande zou kunnen houden in Griekenland.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigten van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.3.7. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreuenswaardig dit ook is.

Wat verzoekers problematiek met de politie betreft, overweegt de bestreden beslissing terecht het volgende:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming een incident meemaakte waarbij de Atheense politie binnenviel in uw appartement, zij u sloegen en u enkele uren werd vastgehouden op het politiekantoor, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u inconsistent bent over de verwondingen die u bij dit voorval opliep. Voor het CGVS verklaart u initieel dat u helemaal geen verwondingen opliep (NPO, p. 10). Bij de DVZ verklaarde u op 18 december 2023, dus zo'n drie of vier maanden na dit voorval, pijn te hebben aan uw linkerschouder sinds u geslagen werd door de politie (Bijkomende vragen Mstatus Griekenland d.d. 18.12.2023). Voor het CGVS gewezen op uw verschillende verklaringen past u uw eerdere verklaringen aan en zegt u dat uw schouder een week gewond was (NPO, p. 11). Gevraagd of uw schouder na een week genezen was zegt u dat het geleidelijk genas en dat u een maand pijn had aan uw schouder (NPO, p. 11). Uw wisselende verklaringen over de verwondingen die u bij deze aanval door de politie zou hebben opgelopen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. U verklaart geen andere problemen te hebben gehad met de politie (NPO, p. 10, 11). U ondernam bovendien nooit stappen om deze vermeende aanval en aanhouding aan te klagen bij de Griekse instanties (NPO, p. 10). Indien de (hogere) Griekse autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de vermeende feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit het dergelijk handelen – hoe laakbaar ook – van individuele agenten niet zonder meer besloten kan worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden.”

De Raad benadrukt hierbij dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat het gehele politieapparaat in Griekenland niet in staat is om passende bescherming te bieden. Hoewel individuele gevallen van miscommunicatie, wanbeheer of zelfs misdragingen door politieagenten kunnen voorkomen, dienen deze niet als representatief voor het functioneren van het politieapparaat als geheel.

3.3.8. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.9. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP